

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

24 март 2022 година*

„Преюдициално запитване — Защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни — Регламент (ЕС) 2016/679 — Компетентност на надзорния орган — Член 55, параграф 3 — Дейности по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции — Понятие — Предоставяне на разположение на журналист на документи от преписка по съдебно производство, съдържащи лични данни“

По дело C-245/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Rechtbank Midden-Nederland (Окръжен съд на Централна Нидерландия) с акт от 29 май 2020 г., постъпил в Съда същия ден, в рамките на производство по дело

X,

Z

срещу

Autoriteit Persoonsgegevens,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: К. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функцията на председател на първи състав, L. Bay Larsen, заместник-председател на Съда, N. Jääskinen, J.-C. Bonichot (докладчик) и M. Safjan, съдии,

генерален адвокат: М. Bobek,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 юли 2021 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за X и Z, от S. A. J. T. Hoogendoorn, advocaat,
- за Autoriteit Persoonsgegevens, от G. Dictus и N. N. Bontje, advocaten,

* Език на производството: нидерландски.

- за нидерландското правителство, от K. Bulterman и C. S. Schillemans, в качеството на представители,
- за испанското правителство, от L. Aguilera Ruiz, в качеството на представител,
- за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,
- за португалското правителство, от L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, L. Medeiros и I. Oliveira, в качеството на представители,
- за финландското правителство, от H. Leppo, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от F. Erlbacher, H. Kranenborg и D. Nardi, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 6 октомври 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 55, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между X и Z, от една страна, и Autoriteit Persoonsgegevens (Орган за защита на личните данни, Нидерландия) (наричан по-нататък „AP“), от друга страна, относно достъпа на журналисти до отнасящи се до X и Z лични данни, съдържащи се в преписка по дело, по повод на съдебното заседание, проведено пред отделението за административни спорове на Raad van State (Държавен съвет, Нидерландия), в рамките на производство, в което Z е било страна и е било представявано от X.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображение 20 от Регламент 2016/679 гласи:

„Макар настоящият регламент да се прилага, *inter alia*, спрямо дейностите на съдилищата и други съдебни органи, в правото на Съюза или в правото на държава членка могат да се определят конкретно операциите и процедурите по обработване на лични данни от съдилищата и другите съдебни органи. Компетентността на надзорните органи не следва да обхваща обработването на лични данни, когато съдилищата действат при изпълнение на своите съдебни функции, за да се гарантира независимостта на съдебната власт при

изпълнението на съдебните ѝ задължения, включително вземането на решения. Следва да е възможно да се повери надзорът на такива операции по обработване на данни на специални органи в рамките на съдебната система на държавата членка, които по-конкретно следва да осигурят спазването на правилата на настоящия регламент, да повишават осведомеността сред членовете на съдебното съсловие за техните задължения по силата на настоящия регламент и да се занимават с жалбите във връзка с такива операции по обработване на данни“.

4 Съгласно член 2 от този регламент:

„1. Настоящият регламент се прилага за обработването на лични данни изцяло или частично с автоматични средства, както и за обработването с други средства на лични данни, които са част от регистър с лични данни или които са предназначени да съставляват част от регистър с лични данни.

2. Настоящият регламент не се прилага за обработването на лични данни:

- а) в хода на дейности, които са извън приложното поле на правото на Съюза;
- б) от държавите членки, когато извършват дейности, които попадат в приложното поле на дял V, глава 2 от [Договора за ЕС];
- в) от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания;
- г) от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществената сигурност.

3. При обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза се прилага Регламент (ЕО) № 45/2001 [на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142)]. Регламент [№ 45/2001] и другите правни актове на Съюза, приложими към подобна обработка на лични данни, се адаптират към принципите и правилата на настоящия регламент в съответствие с член 98.

[...]“.

5 Член 4, точка 2 от посочения регламент дефинира понятието „обработване“ като:

„всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване“.

6 Съгласно член 51, параграф 1 от същия регламент:

„Всяка държава членка осигурява един или повече независими публични органи, които са отговорни за наблюдението на прилагането на настоящия регламент, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза („надзорен орган“)“.

7 Накрая, член 55 от Регламент 2016/679 предвижда:

„1. Всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с настоящия регламент, на територията на своята собствена държава членка.

2. Когато обработването се извършва от публични органи или частни организации на основание член 6, параграф 1, буква в) или д), компетентен е надзорният орган на съответната държава членка. В тези случаи член 56 не се прилага.

3. Надзорните органи не са компетентни да осъществяват надзор на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции“.

Нидерландското право

8 За целите на прилагането на Регламент 2016/679 Кралство Нидерландия приема Wet houdende regels ter uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PbEU 2016, L 119) (Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming) (Закон за приемане на правила за прилагане на Регламент 2016/679 (Закон за прилагане на Общия регламент относно защитата на данните) от 16 май 2018 г. (Stb. 2018, бр. 144). Член 6 от този закон възлага на AP задачата да упражнява надзор за спазването на Регламент 2016/679 в Нидерландия. Нито една от разпоредбите му не възпроизвежда изключението, предвидено в член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679.

9 На 31 май 2018 г. председателят на отделението за административни спорове към Raad van State (Държавен съвет), съдебната администрация на Centrale Raad van Beroep (Апелативен съд в областта на социалното осигуряване и публичната служба, Нидерландия) и College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област, Нидерландия) приемат Regeling verwerking Persoonsgegevens bestuursrechtelijke colleges (Правилник за обработването на лични данни пред административните юрисдикции). С последния се създава AVG-commissie bestuursrechtelijke colleges (Комисия за защита на личните данни за административните юрисдикции, Нидерландия). На последната е възложено да съветва председателя на отделението за административни спорове към Raad van State (Държавен съвет), съдебната администрация на Centrale Raad van Beroep (Апелативен съд в областта на социалното осигуряване и публичната служба) и College van Beroep voor het bedrijfsleven (Апелативен съд по административни спорове в икономическата област), що се отнася до разглеждането на жалбите по административен ред относно спазването на гаранциите с Регламент 2016/679 права.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 10 По повод на съдебното заседание, проведено на 30 октомври 2018 г. пред отделението за административни спорове на Raad van State (Държавен съвет, Нидерландия) в рамките на съдебно производство, в което Z е страна, представлявана от X, последните са заговорени от журналист. При разговора им X установява, че журналистът разполага с документи от преписката по съответното дело, включително документи, съставени лично от X, в които е посочено неговото име и адрес, както и националният идентификационен номер на Z. Журналистът посочва, че е получил тези документи в рамките на правото на достъп до преписките по делата, което отделението за административни спорове на Raad van State (Държавен съвет) предоставя на журналистите.
- 11 С писмо от 21 ноември 2018 г. председателят на отделението за административни спорове на Raad van State (Държавен съвет) потвърждава на X, че това отделение предоставя на медиите някои данни по висящите дела. Той посочва, че в деня на съдебното заседание пресслужбата на Raad van State (Държавен съвет) предоставя на присъстващите журналисти документи, за да им даде възможност да следват съдебните заседания, а именно копие от исковата молба или жалбата, копие от писмената защита и евентуално копие от обжалваното съдебно решение, като тези документи се унищожават в края на деня.
- 12 Тогава X и Z отправят искане до AP да предприеме спрямо Raad van State (Държавен съвет) „мерки за изпълнение“ на правилата в областта на защитата на личните данни. С исканията си, подобни на жалби по административен ред, те изтъкват, че като е позволил на журналисти да получат достъп до отнасящи се до тях лични данни, съдържащи се в документи от преписка по дело, Raad van State (Държавният съвет) е нарушил Регламент 2016/679.
- 13 В отговор на тези искания AP посочва, че по силата на член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 той не е компетентен да упражнява надзор на извършваните от Raad van State (Държавен съвет) дейности по обработване на съответните лични данни. Впоследствие този орган изпраща исканията на X и Z на Комисията за защита на личните данни за административните юрисдикции, която от своя страна ги препраща на председателя на отделението за административни спорове на Raad van State (Държавен съвет).
- 14 Председателят на отделението за административни спорове на Raad van State (Държавен съвет) анализира исканията на X и Z като жалби по административен ред, свързани с писмото му от 21 ноември 2018 г., и след като се запознава със становището на Комисията за защита на личните данни за административните юрисдикции, определя нова политика за достъп до документите от преписките по делата, която е публикувана на уебсайта на Raad van State (Държавен съвет).
- 15 X и Z оспорват пред запитващата юрисдикция Rechtbank Midden-Nederland (Окръжен съд на Централна Нидерландия) решението, с което AP обявява, че не е компетентен да разгледа исканията им.
- 16 Според тази юрисдикция даването на журналист на достъп до документи от преписка по дело, съдържащи лични данни, и временното им предоставяне на негово разположение представлява „обработване“ на лични данни по смисъла на член 4, точка 2 от Регламент 2016/679, за което в случая X и Z не са дали съгласието си. За да прецени дали

АР действително не е компетентен да се произнесе по исканията на X и Z, запитващата юрисдикция обаче повдига въпрос за тълкуването на член 55, параграф 3 от този регламент, който предвижда, че надзорният орган не е компетентен да осъществява надзор на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата „при изпълнение на съдебните им функции“.

- 17 При тези обстоятелства Rechtbank Midden-Nederland (Окръжен съд на Централна Нидерландия) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 да се тълкува в смисъл, че изразът дейностите по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на „съдебните им функции“ може да означава предоставяне от съдебен орган на достъп до документи по дела, съдържащи лични данни, като достъпът се осъществява — както е посочено в акта за преюдициално запитване — чрез предоставяне на журналист на копия от тези документи по дела?

- От значение ли е за отговора на този въпрос дали надзорът върху този вид дейност по обработване на лични данни, осъществяван от компетентния за това национален орган, засяга независимото вземане на съдебни решения по отношение на отделни дела?
- От значение ли е за отговора на този въпрос това, че видът и целта на обработването на данни от съдебния орган се състоят в информирането на журналисти, за да им се даде възможност да отразяват по-добре откритите съдебни заседания, което е в съответствие с принципа за публичност и прозрачност на съдебните производства?
- От значение ли е за отговора на този въпрос дали обработването на данните се основава на изрична национална правна уредба?“.

По преюдициалния въпрос

- 18 С преюдициалния си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че предоставянето от юрисдикция на временно разположение на журналисти на документи от преписка по съдебно производство, съдържащи лични данни, спада към изпълнението от тази юрисдикция на „съдебните [й] функции“ по смисъла на тази разпоредба. В този контекст тя иска да се установи дали, за да се отговори на този въпрос, следва да се вземе предвид засягането на независимостта на магистратите при решаването на конкретни дела, до което може да доведе упражняването от надзорния орган на неговите правомощия. Тя иска да се установи също дали следва да се отчетат естеството и целта на това предоставяне на процесуални документи, а именно да се даде възможност на журналистите да отразят по-добре развитието на съдебното производство, или още дали това предоставяне на документи почива на изрично правно основание във вътрешното право.
- 19 От една страна, Z поддържа най-напред, че поставеният въпрос има хипотетичен характер и поради това е недопустим. Всъщност според него, противно на посоченото в акта за преюдициално запитване, обработването на съответните данни се извършва не от отделението за административни спорове на Raad van State (Държавен съвет), а от

пресслужбата на последния, която не е юрисдикция. Това запитване било опорочено и от редица други грешки или неточности, по-специално що се отнася до качеството на лицето, което е заговорило X и Z след съдебното заседание, и точното съдържание на исканията, изпратени от AP на председателя на отделението за административни спорове на Raad van State (Държавен съвет).

- 20 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика въпросите, които се отнасят до правото на Съюза, по презумпция са релевантни. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция преюдициално запитване само когато е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси, или когато проблемът е от хипотетично естество (вж. решение от 24 ноември 2020 г., *Oopenbaar Ministerie* (Съставяне на подправени документи), C-510/19, EU:C:2020:953, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 21 Освен това в рамките на производство по член 267 ДФЕС, основано на ясно разделение на правомощията между националните юрисдикции и Съда, само националният съд е компетентен да установява и преценява фактите по спора в главното производство (вж. решение от 26 април 2017 г., *Farkas*, C-564/15, EU:C:2017:302, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 22 От акта за преюдициално запитване е видно, че запитващата юрисдикция трябва да вземе отношение по прилагането на член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 към предоставянето на разположение на процесуални документи, съдържащи лични данни, разглеждани по спора в главното производство, за да прецени дали контролът за законосъобразност на посоченото предоставяне на документи е от компетентността на AP. Освен това от припомнената в предходната точка съдебна практика е видно, че Z не може да обори презумпцията за релевантност, с която се ползва поставеният от запитващата юрисдикция въпрос, като се ограничи до оспорване на фактическите обстоятелства, които тази юрисдикция е посочила в своя акт и по които Съдът не следва да се произнася. Ето защо повдигнатото от Z възражение за недопустимост трябва да се отхвърли.
- 23 От друга страна, Z изтъква, че Съдът би трябвало да обяви член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 за невалиден, тъй като предвидената в тази разпоредба липса на компетентност на съответния надзорен орган по отношение на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата „при изпълнение на съдебните им функции“, не била съпроводена със задължение на държавите членки да предвидят специални правила за надзор на тези дейности по обработване, което противоречало на изискванията, произтичащи от правото на ефективни правни средства за защита.
- 24 Тези доводи обаче не могат да бъдат приети, тъй като, видно от съображение 20 от Регламент 2016/679, с приемането на член 55, параграф 3 от този регламент законодателят на Съюза не е имал намерение да изключи всякакъв надзор върху дейностите по обработване, извършвани от съдилищата „при изпълнение на съдебните им функции“, а само е изключил възможността надзорът върху тези дейности да бъде възложен на външен орган.

- 25 За да се отговори на поставения от запитващата юрисдикция въпрос, обобщен в точка 18 от настоящото решение, най-напред следва да се отбележи, че член 2, параграф 1 от Регламент 2016/679 предвижда, че този регламент се прилага за всяко „обработване[...] на лични данни изцяло или частично с автоматични средства, както и за обработването с други средства на лични данни, които са част от регистър с лични данни или които са предназначени да съставляват част от регистър с лични данни“, без да се прави разграничение в зависимост от самоличността на лицето, което извършва съответното обработване. От това следва, че освен в случаите, посочени в член 2, параграфи 2 и 3 от Регламент 2016/679, този регламент се прилага към дейностите по обработване, извършвани както от частноправни субекти, така и от публични органи, включително — както се посочва в съображение 20 от него — съдебните органи, каквито са съдилищата.
- 26 Това тълкуване се потвърждава от факта, че в няколко от разпоредбите на Регламент 2016/679 се съдържат промени, които имат за цел да се вземат предвид особеностите на извършваните от съдилищата дейности по обработване. Такъв е по-специално случаят с член 55, параграф 3 от този регламент, който изключва всякаква компетентност на надзорния орган по отношение на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата „при изпълнение на съдебните им функции“.
- 27 В това отношение Регламент 2016/679 се отличава от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, 2003 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200), която не се прилага към юрисдикциите (решение от 15 април 2021 г., *Friends of the Irish Environment*, C-470/19, EU:C:2021:271, т. 34—40).
- 28 За да се определи обхватът на понятието за дейности по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции, по смисъла на член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679, следва да се припомни, че при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът, в който тя се вписва, и целите на правната уредба, от която тя е част (вж. в този смисъл по-специално решение от 6 октомври 2020 г., *Jobcenter Krefeld*, C-181/19, EU:C:2020:794, т. 61 и цитираната съдебна практика).
- 29 В това отношение от член 55 от Регламент 2016/679 следва, че целта на този член е да определи правомощията за надзор върху обработването на лични данни, и по-специално да определи границите на компетентността, възложена на националния надзорен орган.
- 30 Така член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 предвижда, че не са от компетентността на надзорния орган дейностите по обработване, извършвани от съдилищата „при изпълнение на съдебните им функции“.
- 31 В съображение 20 от Регламент 2016/679, с оглед на което трябва да се тълкува този член 55, параграф 3, се уточнява, че следва да има възможност надзорът върху дейностите по обработване, извършвани от съдилищата „при изпълнение на съдебните [им] функции“, да се повери по-скоро на специфични органи в рамките на съдебната система на съответната държава членка, отколкото на надзорния орган на тази държава членка, с цел „да се гарантира независимостта на съдебната власт при изпълнението на съдебните ѝ задължения, включително вземането на решения“.

- 32 Както отбелязва генералният адвокат в точки 80 и 81 от заключението си, от самия текст на съображение 20 от Регламент 2016/679, и по-специално от използването на думата „включително“, следва, че обхватът на целта, преследвана с член 55, параграф 3 от този регламент, а именно да се гарантира независимостта на съдебната власт при изпълнението на съдебните ѝ задължения, не може да бъде сведен само до гаранцията за независимостта на съдиите при приемането на даден съдебен акт.
- 33 Всъщност гарантирането на независимостта на съдебната власт предполага поначало съдебните функции да се изпълняват напълно самостоятелно, без юрисдикциите да са йерархично обвързани или подчинени и без да получават разпореждания или инструкции от какъвто и да било вид, като по този начин са защитени от всякаква намеса или външен натиск, които могат да накърнят независимостта на членовете им при извършването на преценка и да повлияят на техните решения. Спазването на предвидените в правото на Съюза гаранции за независимост и безпристрастност предполага наличието на правила, които да дават възможност да се отстрани всяко оправдано съмнение в съзнанието на страните в производствата относно неподатливостта на органа към външни фактори и неутралността му по отношение на противопоставящите се интереси (вж. в този смисъл по-специално решения от 27 февруари 2018 г., Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, т. 44, от 25 юли 2018 г., Minister for Justice and Equality (Недостатъци на съдебна система), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, т. 63, от 24 юни 2019 г., Комисия/Полша (Независимост на Върховния съд), C-619/18, EU:C:2019:531, т. 72 и от 21 декември 2021 г., Euro Vox Promotion и др., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19, C-840/19, EU:C:2021:1034, т. 225).
- 34 Следователно посочването на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата „при изпълнение на съдебните им функции“, съдържащо се в член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679, трябва да се разбира в контекста на този регламент в смисъл, че не се ограничава до обработването на лични данни, извършвано от юрисдикциите в рамките на конкретни дела, а като отнасящо се по-общо до всички дейности по обработване, извършвани от тях в рамките на съдебната им дейност, така че от компетентността на надзорния орган са изключени дейностите по обработване, при които надзорът от този орган може пряко или косвено да повлияе на независимостта на членовете на тези юрисдикции или да се отрази на техните решения.
- 35 В това отношение, макар естеството и целта на извършването от юрисдикция обработване да са свързани главно с разглеждането на неговата законосъобразност, те могат да представляват индиции, от които да проличи, че това обработване спада към изпълнението от тази юрисдикция на „съдебните [й] функции“.
- 36 За разлика от това въпросите дали разглеждането на законосъобразността на обработването почива на изрично правно основание във вътрешното право и дали личните данни, които съдържа, могат законосъобразно да бъдат разкрити на трети лица, се отнасят изключително до това разглеждане, тъй като тези обстоятелства са ирелевантни при преценката на въпроса дали надзорният орган е компетентен да осигури надзора върху това обработване на основание член 55 от Регламент 2016/679.
- 37 Що се отнася до обработване на данни като разглеждането в главното производство, следва да се констатира, че без да се засяга изпълнението на материалноправните задължения, предвидени в Регламент 2016/679, по силата на член 55, параграф 3 от този регламент не е от компетентността на надзорния орган обработването на лични данни, извършвано от

юрисдикциите в рамките на политиката им за предоставяне на информация за разглежданите от тях дела, каквото е обработването на данни във връзка с временното предоставяне на разположение на журналисти на документи от преписка по съдебно производство, за да им се даде възможност да осигурят медийното им отразяване.

- 38 Всъщност определянето, с оглед на предмета и контекста на дадено дело, на информацията, произтичаща от преписка по дело, която може да бъде предоставена на журналисти, за да им даде възможност да отразят развитието на съдебното производство или да внесат яснота по един или друг аспект на постановен съдебен акт, очевидно е свързано с изпълнението от тези юрисдикции на „съдебните им функции“, като надзорът върху тях от външен орган може поначало да накърни независимостта на съдебната власт.
- 39 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 55, параграф 3 от Регламент 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че предоставянето от юрисдикция на временно разположение на журналисти на документи от преписка по съдебно производство, съдържащи лични данни, за да им се даде възможност да отразят по-добре развитието на това производство, спада към изпълнението от тази юрисдикция на „съдебните [й] функции“ по смисъла на тази разпоредба.

По съдебните разноски

- 40 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Член 55, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) трябва да се тълкува в смисъл, че предоставянето от юрисдикция на временно разположение на журналисти на документи от преписка по съдебно производство, съдържащи лични данни, за да им се даде възможност да отразят по-добре развитието на това производство, спада към изпълнението от тази юрисдикция на „съдебните [й] функции“ по смисъла на тази разпоредба.

Подписи